

DiğERLERi

STEFANO
E. D'ANNA
yazar

GAİL ALBERT HALGABAN / CORBIS OUTLINE

KİMİ ARİYORUZ?

Başkalarıyla karşılaştığımızda, farklı sosyal ortaklıklar kurduğumuzda, ya kendimizden kaçmaya, ya da kendimiz olmaya çalışıyoruz.

Gerçek insan için diğerleri ile olan karşılaşmalar, kendini tanıma, kendi tamamlanmamışlığını keşfetme ve onu iyileştirme amacı güden bir taktik oyunundan ibaret.

SENSİN

u yazı, derginin ocak sayısında 'Tek Başlılık' konusu üzerine yola çıkarılmış düşünceler kervanının devamı niteliğindedir. Tek başlılık ve başkaları, yaşamımızın en ilgi çekici kutuplaşmasıdır. Tıpkı aydınlık ve karanlık, korku ve sevgi, yaşam ve ölüm gibi, en can alıcı ikiliktir. Biri varken diğeri gerçekleşemez.

Hiçbir okul, ebeveyn, akıl hocası, öğretmen ya da üniversite; bize, diğer kişilerin ne anlama geldiğini, neyi ifade ettiklerini ve neye hizmet ettiklerini öğretmedi. Dahası, hiç kimse, onlardan nasıl faydalanacağımız, onları nasıl idare edeceğimiz konusunda bizleri bilgilendirmedir. Diğerleri, senin dünyadaki yansımalarıdır ve karşılaştığın her kimse senin ayna tarafından yakalanmış, uçuşan görüntüden ibaret olacaktır. Gerçekte, sen sadece kendinle karşılaşabilirsin. Karşılaştığın her kimse, o sensin. Bunun farkına varırsan, karşılaştığın her insan, gaddarca bir katiyetle sana kim olduğunu, kaderinin ne olduğunu anlatmaya muktedir, Delfi Tapınağı'ndaki ayini yöneten kâhin Pythia halini alır. Birkaç dakika içerisinde kendini keşfedebilir, kendin ve hatta öteki hakkında her şeyi bilebilirsin. Karşılaştığın her kişinin ve onunla benzer düşüncelere sahip başkalarının kaderini anlayabilirsin. Kendini ne kadar çok tanırsan, dış dünya ve diğerleri senin için o kadar anlaşılır olur.

İçsel mesafe

Dreamer'dan öğrendiğim ve 'Tanrılar Okulu' kitabında kaleme aldığım konular arasında en hayranlık uyandıranlardan biri, şimdi anlatacağımın ortaya çıkmasıydı; bir karşılaşma, görünenin ve ele alınan konunun tül gibi ince tabakasının ötesinde içsel bir mesafeyi ölçer, içindeki sen ve kendin arasında var olan mesafenin dışarıya vurumudur. Diğerleri ile karşılaşmanın en gerçek ve en kazançlı neticesi budur. Gerçek çalışma yapıldığında, bu açıklığı kapatarak, kendi içindeki bu mesafeyi kat ederek, dünyanın çeşitliliğinin azaldığını ve diğerlerinin sayısının artık ihtiyaç duyulmayan araç gereçler gibi hayatından kaybolana dek yavaş yavaş yok olduğunu göreceksin.

Kendimden ne kadar çok uzaklaşırsam, aradaki bu mesafe, o kadar çok başkalarıyla, sıradanlıkla, sayısız zorluklarla ve çoğu hoş olmayan olaylar karmaşası ile dolu olmak durumunda kalır. İçimdeki uzaklığı ne kadar çok kapatırsam, dünya kendimle arama o kadar az nüfuz edebilir. Bu anlayış olmadan insanlar birbirleriyle uyur gezer halde, yani kaygılar içinde, sıkıntılı, şüphe ve korkularıyla kederlenmiş ve gündelik ahenksizlikleri içinde kaybolmuş biçimde karşılaşırlar. Ve bu karşılaşmalardan, kişinin kendi sıradanlığını ve yalanlarını yok ederek, kendi hâkimiyetini ele geçirmesi anlamına gelen tek gerçeği ve kalıcı faydayı sağlamak yerine, amaçlarını; anlamsız, beyhude ve dışsal menfaatlerini elde etme niyetiyle bir araya gelirler. İnsanlar kendilerini ne kadar çok gerçekleştirmeye, iktisadi ve ticari faaliyetleri görüşmeye ya da görünürde önemli olan kararları almaya adanmış olsalar dahi, gelişmiş bir kişinin bakış açısı doğrultusunda incik boncuk, ıvır zıvır ya da çer çöp üzerine müzakere ve pazarlık etmekle meşgul, yararlıktan nasibini almamış bireylerden biraz daha hallice bir görünüme sahip olurlar.

Sorumlu sizziniz

Olaylara anlam yükleyen, hayatınızı kalabalıklaştıran insanları yaratan sizlersiniz. Onların manevi, insani niteliklerinden, eylem ve tepkilerinden, anlayışından siz sorumlusunuz. İster bir saniye, ister bir ömür boyu sürsün; onları aydınlatmak ya da karanlıkta bırakmak sizlerin elindedir. Onları hem hızlandırabilir hem de yavaşlatabilirsiniz. Hayatınızda tutabileceğiniz gibi, gitmelerine de izin verebilirsiniz. Dünya, sadece size dayalı olarak insanların var olduğu ve olayların gerçekleş-

tiği ışık ve gölge oyunudur.

Gerçek insan için diğerleri ile olan karşılaşmalar, kendini tanıma, kendi tamamlanmamışlığını keşfetme ve onu iyileştirme amacı güden bir taktik oyundan ibaret.

Kusursuzluk için hazırlanmalısınız

Diğerleri kendi suretimizi yansıtan aynalardır. Diğerleri, oluşumuzu görünür yapan, psikolojimizin cisimleşmiş halidir. Gerçekte diğerleri, -içinde bulunduğunuz duruma bağlı olarak- ya kaygılarınızı, kararsızlıklarınızı, ızdırabınızı ve korkularınızı, ya da bağımsızlık halinizi, huzurunuzu ve kararlılığınızı yansıtır. Böyle bir farkındalık, -ona karşılık gelen oluş hallerini yaşarsak- istikrarlı, temiz ve ahenkli bir dünya ile karşılaşmamıza olanak sağlayacaktır.

Diğerleri bizim 'oluş' durumumuzun yansımalarıdır. Birtakım durumların içimizden yok olması demek, birtakım

boğulur. 'Oluş'un birliğini ve dinginliğini, hareketsizlik ve başboşluk olarak değerlendirir. Etrafındaki dünyanın yegâne sorumlusunun kendisi olduğunu fark eden sıradan bir insan, kendisini sıkışmış, boğulmuş hisseder.

Başkaları tarafından gerçekleştirilen bir dünyada, kendi kaderinin 'usta'sı olma sorumluluğunu üstlenmek yerine bu yaratımın, bu gölgelerin sadece bir parçası olduğuna inanmayı tercih eder; çünkü Yaratıcı olmak ve düşleyen olmak hali bu kişi için fazlasıyla güçlüdür. Bir 'düşleyen'in yaşamında kararsızlığın en ufak bir atomuna yer yoktur. Bunu kavradığınızda kendinizi, ya haklı çıkarmalar, yakınmalar ve suçlamalarla uykuya teslim edeceksiniz, ya da gelişiminize ve ilerlemenize adayacaksınız.

Kendine yönel... Eğitimimiz bu olmalıdır. Orada, dışarıda hiçbir şey olmadığının farkına varmalısın. Soracak kimse

birbirine tutunan iki tamamlanmamış insan, birbirlerini tamamlayabileceklerini, birlikte bir bütün olabileceklerini düşünerek kendilerini aldatırlar. Zira iki eksik insanın birliğinin neticesi eksikliğin karesidir.

Seyyar cennet

Sıradan insanlar, özellikle de gençler mutluluğun gerçekte içsel bir mesele olduğunun farkında değiller. Mutluluk sadece bu anın isteyerek gerçekleştirilen seçimidir ve zaman içinde olamaz, başka bir kişi ile birlikte yaratılamaz. Bu imkânsızdır. Sadece sen, zamanın yokluğunda, öze dönerek, birliğine yeniden kavuşarak mutlu olabilirsin. Bütünlüğün çoğul hali yoktur. Bütünlük, iki ya da üç kişi ile birlikte elde edilemez. Tıpkı bir kişinin, iki ya da üç kişi ile birlikte sağlıklı ya da mutlu olamayacağı gibi. Bütünlüğünün, doğruluğunun, mutluluğunun seviyesini alçaltırsan, yaşam par-

BAŞKALARININ, SENİN İÇİN BİR ŞEY YAPAMAYACAĞINI ANLADIĞIN AN ÖZGÜR OLURSUN. NİHAYET O ZAMAN KENDİNDEN, EŞSİZLİĞİNDEN VE ÖZGÜNLÜĞÜNDEN BESLENECEK ÖZGÜRLÜĞE KAVUŞURSUN.

olayların ve insanların yaşamımızdan yok olması demektir. Saygın, dengeli ve parlak bir yaşama geçmeye hazır olmayan insanlık için, sadece olumsuzluk ve usanç dünyasına geçiş mümkün olabilir.

Tamamlanmamış kimse, kendisi ile baş başa kalmaya, kendi kendisine eşlik etmeye tahammül edemez; dolayısıyla her zaman için dış dünyaya yönelir. Onun bu eksik, suçlu hali, kendisini sürekli olarak başkalarını aramaya, mütemadiyen beklenti halinde olmaya ve daima bir şeylerin gerçekleşmesini beklemeye teşvik eder. 'Oluş'un yükselmesini besleyen bir durum olan tek başına olma hali, hazır olmayan insanlara sıkıcı gelir; çünkü bu hal, duyguları sınırsız kontrol altına alarak, insanları, olayların, koşulların ve hepsinden öte diğerlerinin yokluğuna yönelterek sükûnete doğru yol alır. Kusursuzluk için hazırlanmalısınız; yoksa o bir gölge, bir korku, bir tehdit kılığında yaşamınıza girecektir. Bu durum hazırıksız olan kişi sıkıntından

yok. Sana gideceğin yolu gösterecek kimse yok. Başkalarının senin için bir şey yapamayacağını anladığın an özgür olursun. Nihayet o zaman kendinden, eşsizliğinden ve özgünlüğünden beslenecek özgürlüğe kavuşursun.

Yenilmişlik duygusu

Buna karşılık sıradan insanlar, başkalarıyla beraber olma özlemi duyarlar; sürekli olarak kendilerine eşlik edecek birilerinin arayışındadırlar. Bir kimse restorana, sinemaya ya da gece kulübüne tek sebeple gider: Başkaları ile karşılaşmak. Ve her defasında eve yenilmişlik duygusuyla döner. Çünkü karşılaştığı diğerleri, aslında zaman içindeki kendisidir. Diğerleri zamandır. Diğerleri onun yakasını bırakmayan geçmişidir.

Zafer, hiç değişmeden tek olabilmektir. İnsanlar yalnız kalmamak için, yalnızlıklarının üstesinden gelmek, bir başkasında mutluluğu bulmak için evlenirler. Ancak

çalara bölünür, bir kaleyskop halini alır. Masumiyet, bütünlüğe dönüşür, bir geri sarmadır. Bütünlüğe ne kadar çok yaklaşırsan, başkalarına o kadar az bel bağlarsın, diğerlerine o kadar az ihtiyaç duyarsın; ta ki kendi tabiatına ulaşana dek. Kendi başına olmanın alternatifi yoktur; kalabalıkların ortasında, pazar yeri karmaşasında bile sürdürebileceğin, koruyabileceğin minnet halidir.

Zamandan bağımsız olmak, yaşamı son derece kolaylaştırır. Kendinizi zamandan özgürleştirin. Kendinizi diğerlerine duyduğunuz hipnotik ihtiyaçtan arındırın. İçinizdeki cennete ulaşmak için kendinizi eğitin. Cennette yaşamınızı sağlayacak ne bir rol, ne bir arkadaş ne de bir ilişki var. Sadece siz, kendiniz bunu başarabilirsiniz.

Hiçbir evlilik, müzik, uyuşturucu madde ya da cinsel birleşim, size mutluluğu ve cenneti vaat edemez. Hiçbir siyaset, din, rahip, usta, guru... Bunu sadece siz gerçekleştirebilirsiniz. □